

Scrisoarea lui Pavel către Galateni

¹ Pavel, apostol — nu de la oameni, nici prin oameni, ci prin Isus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din morți—

² și toți frații care sunt cu mine, către adunările din Galatia:

³ Har și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Hristos,

⁴ care S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne izbăvească din veacul acesta rău, după voia Dumnezeului și Tatălui nostru,

⁵ căruia I se cuvine slava în vecii vecilor. Amin.

⁶ Mă mir că părăsiți atât de repede pe Cel care v-a chemat în harul lui Hristos pentru o altă “veste bună”,

⁷ dar nu există o altă “veste bună”. Doar că sunt unii care vă tulbură și vor să pervertească Buna Vestire a lui Cristos.

⁸ Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar propovădui o altă “veste bună” decât cea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie blestemat.

⁹ Așa cum am spus mai înainte, așa spun și eu acum din nou: dacă cineva vă predică o altă “veste bună” decât cea pe care ați primit-o, să fie blestemat.

¹⁰ Căci caut eu acum favoarea oamenilor, sau pe cea a lui Dumnezeu? Sau mă străduiesc eu să fiu pe placul oamenilor? Căci, dacă aș mai

plăcea oamenilor, n-aș mai fi un slujitor al lui Hristos.

¹¹ Dar, fraților, vă spun, cu privire la vestea cea bună, care a fost propovăduită de mine, că nu este după om.

¹² Căci nu am primit-o de la om și nici nu am fost învățat, ci mi-a fost descoperită prin revelația lui Isus Hristos.

¹³ Căci ați auzit despre felul în care am trăit în trecut în religia iudaică, cum că, dincolo de orice măsură, am persecutat Adunarea lui Dumnezeu și am devastat-o.

¹⁴ Am înaintat în religia iudaică mai mult decât mulți dintre compatrioții mei de vârsta mea, fiind mai mult decât alții de vârsta mea, fiind mai mult decât zelos pentru tradițiile părinților mei.

¹⁵ Dar când a fost pe placul lui Dumnezeu, care m-a despărțit din pântecul mamei mele și m-a chemat prin harul său,

¹⁶ să-L descopere pe Fiul său în mine, ca să-L propovăduiesc printre neamuri, nu m-am sfătuit imediat cu carnea și sângele,

¹⁷ și nici nu m-am urcat la Ierusalim la cei care erau apostoli înaintea mea, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am întors la Damasc.

¹⁸ După trei ani, m-am suit la Ierusalim, ca să vizitez pe Petru, și am stat cu el cincisprezece zile.

¹⁹ Dar dintre ceilalți apostoli nu am văzut pe nimeni, în afară de Iacov, fratele Domnului.

²⁰ Acum, în legătură cu lucrurile pe care vi le scriu, iată, înaintea lui Dumnezeu, nu mint.

²¹ Apoi am ajuns în ținuturile Siriei și ale Ciliciei.

²² Eram încă necunoscut la față pentru adunările din Iudeea care erau în Hristos,

²³ dar ei auzeau doar: “Cel care ne persecuta odinioară propovăduiește acum credința pe care a încercat să o distrugă”.

²⁴ Astfel, ei slăveau pe Dumnezeu în mine.

2

¹ Apoi, după paisprezece ani, m-am suit din nou la Ierusalim cu Barnaba și cu Tit, luând cu mine.

² M-am urcat prin revelație și le-am prezentat Vestea cea Bună pe care o propovăduiesc printre neamuri, dar în particular, în fața celor respectați, de teamă să nu alerg, sau să nu fi alergat, în zadar.

³ Dar nici măcar Titus, care era cu mine, fiind grec, nu a fost obligat să se circumcidă.

⁴ Acest lucru s-a întâmplat din cauza falșilor frați aduși pe ascuns, care se furișau pentru a ne spiona libertatea pe care o avem în Cristos Isus, ca să ne aducă în robie,

⁵ căroră nu le-am dat loc în calea supunerii, nici măcar pentru o oră, pentru ca adevărul Bunei Vestiri să continue cu voi.

⁶ Dar din partea celor care aveau reputația de a fi importanți — oricare ar fi fost ei, pentru mine nu are nicio importanță; Dumnezeu nu arată părtinire față de om — cei care, zic eu, erau respectați nu mi-au împărtășit nimic,

⁷ ci dimpotrivă, când au văzut că mi s-a încredințat Vestea cea Bună pentru cei netăiați împrejur, la fel ca Petru cu Buna Vestire pentru cei tăiați împrejur —

⁸ căci cel care a lucrat prin Petru în apostolatul cu cei tăiați împrejur a lucrat prin mine și cu neamurile —

⁹ și, când au înțeles harul care mi-a fost dat, Iacov, Cefa și Ioan, cei care aveau reputația de stâlpi, ne-au dat lui Barnaba și mie mâna dreaptă a părtășiei, ca noi să mergem la neamuri, iar ei la tăierea împrejur.

¹⁰ Ne-au cerut doar să ne aducem aminte de cei săraci — lucru pe care și eu eram foarte zelos să îl fac.

¹¹ Dar când a venit Petru la Antiohia, m-am împotrivit în fața lui, pentru că era condamnat.

¹² Căci, înainte de a veni niște oameni de la Iacov, el mânca cu neamurile. Dar când au venit ei, el s-a retras și s-a separat, temându-se de cei care erau din circumcizie.

¹³ Și ceilalți iudei i s-au alăturat în ipocrizia lui, așa că și Barnaba s-a lăsat dus de nas de ipocrizia lor.

¹⁴ Când am văzut că nu umblau drept, potrivit adevărului Bunei Vestiri, i-am spus lui Petru, în fața tuturor: “Dacă tu, care ești iudeu, trăiești ca neamurile și nu ca iudeii, de ce îi obligi pe neamuri să trăiască ca iudeii?”

¹⁵ “Noi, iudei din fire și nu păcătoși din neamuri,

¹⁶ dar știind că omul nu este îndreptățit prin faptele Legii, ci prin credința în Isus Hristos, am

crezut în Isus Hristos, ca să fim îndreptățiți prin credința în Hristos și nu prin faptele Legii, pentru că nici o faptură nu va fi îndreptățită prin faptele Legii.

¹⁷ Dar dacă, în timp ce căutam să fim îndreptățiți în Hristos, am fost și noi înșine găsiți păcătoși, este Hristos un rob al păcatului? Cu siguranță că nu!

¹⁸ Căci dacă zidesc din nou lucrurile pe care le-am distrus, mă dovedesc pe mine însumi un călcător de lege.

¹⁹ Căci eu, prin lege, am murit pentru lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.

²⁰ Am fost răstignit împreună cu Hristos și nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

²¹ Eu nu resping harul lui Dumnezeu. Căci dacă neprihănirea este prin lege, atunci Hristos a murit degeaba!”

3

¹ Galateni nebuni, cine v-a vrăjit să nu ascultați de adevăr, în fața ochilor căroră Iisus Hristos a fost înfățișat în văzul vostru ca fiind răstignit?

² Vreau doar să aflu de la voi următorul lucru: Ați primit Duhul Sfânt prin faptele Legii sau prin auzirea credinței?

³ Sunteți oare atât de nebuni? După ce ați început în Duhul, acum ați terminat în carne?

⁴ Ați suferit atâtea lucruri în zadar, dacă într-adevăr este în zadar?

⁵ Așadar, cel care vă dă Duhul și face minuni printre voi, o face prin faptele legii sau prin auzirea credinței?

⁶ Tot așa, Avraam “a crezut pe Dumnezeu și i s-a socotit ca neprihănire.”

⁷ Să știți, așadar, că cei care sunt din credință sunt copii ai lui Avraam.

⁸ Scriptura, prevăzând că Dumnezeu va justifica neamurile prin credință, i-a vestit mai dinainte lui Avraam Buna Vestire, spunând: “În tine vor fi binecuvântate toate neamurile”.

⁹ Așadar, cei care sunt de credință sunt binecuvântați cu credinciosul Avraam.

¹⁰ Căci toți cei ce sunt din faptele Legii sunt sub blestem. Căci este scris: “Blestemat este oricine nu stăruie în toate lucrurile care sunt scrise în cartea Legii, ca să le facă.”

¹¹ Or, este evident că nimeni nu este îndreptățit prin Lege înaintea lui Dumnezeu, căci: “Cel neprihănit va trăi prin credință”.

¹² Legea nu este din credință, ci: “Omul care le face va trăi prin ele”.

¹³ Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-se blestem pentru noi. Căci este scris: “Blestemat este oricine este atârnat pe un lemn”,

¹⁴ pentru ca binecuvântarea lui Avraam să vină peste neamuri prin Hristos Isus, pentru ca noi să primim prin credință făgăduința Duhului Sfânt.

¹⁵ Fraților, dacă este vorba de un legământ omenesc, chiar dacă este doar un legământ omenesc, atunci când este confirmat, nimeni nu-l anulează și nimeni nu-i adaugă nimic.

¹⁶ Or, promisiunile au fost făcute lui Avraam și urmașilor lui. El nu spune: "Pentru urmași", ca pentru mulți, ci ca pentru unul singur: "Pentru urmașii tăi", care este Cristos.

¹⁷ Și acum spun următoarele: Un legământ confirmat dinainte de Dumnezeu în Cristos, legea, care a venit patru sute treizeci de ani mai târziu, nu anulează, astfel încât să facă promisiunea fără efect.

¹⁸ Căci, dacă moștenirea vine din lege, nu mai este o promisiune, ci Dumnezeu a acordat-o lui Avraam prin promisiune.

¹⁹ Atunci de ce este legea? Ea a fost adăugată din cauza fărădelegilor, până la venirea urmașului căruia i-a fost făcută făgăduința. Ea a fost rânduită prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor.

²⁰ Or, un mijlocitor nu este între unul și altul, ci Dumnezeu este unul.

²¹ Este deci Legea împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Cu siguranță că nu! Căci, dacă ar fi fost dată o lege care să dea viață, mai mult ca sigur că neprihănirea ar fi fost din lege.

²² Dar Scriptura a întemnițat toate lucrurile sub păcat, pentru ca făgăduința, prin credința în Isus Hristos, să fie dată celor care cred.

²³ Dar, înainte de a veni credința, noi eram ținuți în temniță sub Lege, închiși pentru credința care avea să fie descoperită mai târziu.

²⁴ astfel încât Legea a devenit tutorele nostru pentru a ne aduce la Hristos, ca să fim îndreptățiți prin credință.

²⁵ Dar acum, că a venit credința, nu mai suntem sub tutore.

²⁶ Căci voi toți sunteți copii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus.

²⁷ Căci toți cei care ați fost botezați în Hristos v-ați îmbrăcat în Hristos.

²⁸ Nu mai este nici iudeu, nici grec, nu mai este nici sclav, nici om liber, nu mai este nici bărbat, nici femeie, căci toți sunteți una în Hristos Isus.

²⁹ Dacă sunteți ai lui Hristos, atunci sunteți urmașii lui Avraam și moștenitori după făgăduință.

4

¹ Dar eu zic că, atâta timp cât moștenitorul este copil, el nu se deosebește de un rob, deși este stăpânul tuturor,

² ci este sub păzitori și administratori până în ziua hotărâtă de tată.

³ Așa și noi, când eram copii, eram ținuți în robie sub principiile elementare ale lumii.

⁴ Dar, când a venit plinirea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege,

⁵ ca să răscumpere pe cei care erau sub lege, pentru ca noi să primim adopția ca copii.

⁶ Și pentru că sunteți copii, Dumnezeu a trimis în inimile voastre Duhul Fiului său, care strigă: "Abba, Tată!"

⁷ Deci nu mai sunteți robi, ci fii; și dacă sunteți fii, sunteți moștenitori ai lui Dumnezeu prin Hristos.

⁸ În vremea aceea însă, neștiind pe Dumnezeu, erați robi celor ce nu sunt dumnezei din fire.

⁹ Dar acum, când ați ajuns să-L cunoașteți pe Dumnezeu, sau mai degrabă să fiți cunoscuți de Dumnezeu, de ce vă întoarceți din nou la principiile elementare slabe și mizerabile, cărora doriți să fiți din nou robiți?

¹⁰ Voi observați zilele, lunile, anotimpurile și anii.

¹¹ Mi-e teamă pentru voi, că mi-aș fi irosit munca pentru voi.

¹² Vă rog, fraților, să deveniți ca mine, căci și eu am devenit ca voi. Nu mi-ați făcut niciun rău,

¹³ dar știți că, din cauza slăbiciunii cărnii, v-am propovăduit prima dată Vestea cea Bună.

¹⁴ Ceea ce a fost o ispită pentru voi în carnea mea, voi nu ați disprețuit și nici nu ați respins-o, ci m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Cristos Isus.

¹⁵ Care a fost binecuvântarea de care v-ați bucurat? Căci vă mărturisesc că, dacă ar fi fost posibil, v-ați fi scos ochii și mi i-ați fi dat mie.

¹⁶ Așadar, v-am devenit dușman spunându-vă adevărul?

¹⁷ Ei te caută cu zel, fără nici o bună intenție. Nu, ei doresc să vă înstrăineze, pentru ca voi să îi căutați pe ei.

¹⁸ Dar este întotdeauna bine să fii zelos pentru o cauză bună, și nu numai atunci când sunt de față cu voi.

¹⁹ Copilașii mei, pentru care sunt iarăși în chinuri până ce Hristos se va forma în voi,

²⁰ dar aș vrea să fiu de față cu voi acum și să-mi schimb tonul, pentru că sunt tulburat de voi.

²¹ Spuneți-mi, voi, care vreți să fiți sub Lege, nu ascultați voi de Lege?

²² Căci este scris că Avraam a avut doi fii, unul de la slugă și unul de la o femeie liberă.

²³ Totuși, fiul din slugă s-a născut după trup, dar fiul din femeia liberă s-a născut prin făgăduință.

²⁴ Aceste lucruri conțin o alegorie, căci este vorba de două legăminte. Unul este cel de pe muntele Sinai, care naște copii în robie, care este Agar.

²⁵ Căci această Agar este Muntele Sinai din Arabia și răspunde Ierusalimului care există acum, căci ea este în robie cu copiii ei.

²⁶ Dar Ierusalimul de sus este liber, care este mama noastră a tuturor.

²⁷ Căci este scris;

“Bucurați-vă, sterpe care nu nașteți.

Izbucniți și strigați, voi care nu vă chinuiți.

Căci femeile pustii au mai mulți copii decât cea care are un soț.”

²⁸ Și noi, fraților, ca și Isaac, suntem copii ai făgăduinței.

²⁹ Dar, după cum atunci, cel născut după trup a prigonit pe cel născut după Duh, tot așa este și acum.

³⁰ Totuși, ce spune Scriptura? “Aruncă afară pe slugă și pe fiul ei, căci fiul slugii nu va moșteni împreună cu fiul femeii libere.”

³¹ Așadar, fraților, noi nu suntem copiii unei roabe, ci ai femeii libere.

5

¹ Rămâneți deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi și nu vă lăsați din nou prinși în jugul robiei.

² Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă veți primi tăierea împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic.

³ Da, mărturisesc din nou oricărui om care primește circumcizia că este dator să împlinească toată Legea.

⁴ Voi sunteți înstrăinați de Hristos, voi care vreți să fiți îndreptățiți prin lege. V-ați îndepărtat de har.

⁵ Căci noi, prin Duhul, prin credință, așteptăm speranța dreptății.

⁶ Căci, în Hristos Isus, nici circumcizia, nici necircumcizia nu valorează nimic, ci credința care lucrează prin iubire.

⁷ Ai alergat bine! Cine te-a împiedicat să nu asculți de adevăr?

⁸ Această convingere nu vine de la cel care vă cheamă.

⁹ Un pic de drojdie crește prin toată făina.

¹⁰ Am încredere față de voi în Domnul că nu veți gândi altfel. Dar cel care vă tulbură va suporta judecata lui, oricine ar fi el.

¹¹ Dar eu, fraților, dacă mai propovăduiesc circumcizia, de ce sunt încă prigonit? Atunci piatra de poticnire a crucii a fost înlăturată.

¹² Aș vrea ca cei care vă tulbură să se taie pe ei înșiși.

¹³ Căci voi, fraților, ați fost chemați pentru libertate. Numai să nu vă folosiți libertatea ca pe un prilej pentru carne, ci, prin iubire, fiți slujitori unii altora.

¹⁴ Căci toată Legea se împlinește într-un singur cuvânt: acesta: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși".

¹⁵ Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, aveți grijă să nu vă mâncați unii pe alții.

¹⁶ Dar eu vă spun: umblați după Duhul, și nu veți împlini poftele cărnii.

¹⁷ Căci carnea pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva cărnii; și acestea se împotrivesc una alteia, ca să nu faceți ceea ce doriți.

¹⁸ Dar dacă sunteți călăuziți de Duhul, nu sunteți sub lege.

¹⁹ Or, faptele cărnii sunt evidente, și anume: adulterul, imoralitatea sexuală, necurăția, pofta,

²⁰ idolatria, vrăjitoria, ura, certurile, geloziiile, accesele de mânie, rivalitățile, diviziunile, ereziile,

²¹ invidia, crimele, bețiile, orgoliile și alte lucruri de acest fel; despre care vă previn, după

cum v-am prevenit și eu, că cei care practică astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

²² Dar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, bunătatea, bunătatea, credința,

²³ blândețea și stăpânirea de sine. Împotriva acestor lucruri nu există lege.

²⁴ Cei care sunt ai lui Hristos au răstignit carnea cu patimile și poftetele ei.

²⁵ Dacă trăim prin Duhul, să umblăm și noi prin Duhul.

²⁶ Să nu ne îngâmfăm, să nu ne provocăm unii pe alții și să nu ne invidiem unii pe alții.

6

¹ Fraților, chiar dacă un om este prins în vreo greșeală, voi, care sunteți duhovnicești, trebuie să-l restaurați pe acesta în duhul blândeții, privind la voi înșivă, ca să nu fiți și voi ispitiți.

² Purtați-vă sarcinile unii altora și împliniți astfel legea lui Hristos.

³ Căci, dacă cineva se crede ceva, când nu este nimic, se înșală pe sine însuși.

⁴ Ci fiecare să-și examineze propria lucrare și atunci va avea motiv să se laude în sine însuși, și nu în altcineva.

⁵ Căci fiecare își va purta propria povară.

⁶ Dar cel care este învățat în Cuvânt să aibă parte de toate bunătățile cu cel care învață.

⁷ Nu vă lăsați înșelați. Dumnezeu nu se lasă batjocorit, căci tot ce seamănă un om, aceea va și secera.

⁸ Căci cine seamănă pentru carnea sa, din carne va secera corupție. Dar cel care seamănă pentru Duhul va secera din Duhul viața veșnică.

⁹ Să nu ne obosim în a face binele, căci vom secera la timpul potrivit dacă nu ne dăm bătăți.

¹⁰ Așadar, după cum avem ocazia, să facem ce este bine față de toți oamenii, și mai ales față de cei din familia credinței.

¹¹ Vedeți cu ce litere mari vă scriu cu mâna mea.

¹² Toți cei care vor să facă o impresie bună în trup vă silesc să vă tăiați împrejur, ca să nu fie persecutați pentru crucea lui Hristos.

¹³ Căci nici măcar cei care primesc circumcizia nu respectă ei înșiși Legea, ci doresc să vă facă pe voi să fiți circumciși, ca să se poată lăuda în carnea voastră.

¹⁴ Dar departe de mine gândul de a mă lăuda decât în crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea a fost răstignită față de mine, iar eu față de lume.

¹⁵ Căci, în Hristos Isus, nici circumcizia, nici necircumcizia nu mai sunt nimic, ci o creație nouă.

¹⁶ Toți cei care umblă după această regulă, pacea și îndurarea să fie cu ei și cu Israelul lui Dumnezeu.

¹⁷ De acum înainte, nimeni să nu-mi facă nici un fel de necaz, pentru că port pe trup semnele Domnului Isus.

¹⁸ Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul vostru, fraților. Amin.

Biblia Liberă
The New Testament in the Romanian Language,
using Latin script, Biblia Liberă translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare.
Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronbl@eBible.org.

2025-12-24

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 8 Aug 2026 from source
files dated 23 Jul 2026

34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a